

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuitur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

59 Parisiensium Doctorum de beneficiorum pluralitate definitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

etiam nouissimo Concilio Tridentino renouati rationem. c. Reformationis 17. sess. 24. nisi tam tenue fuerit vnum beneficium vt ad vitam eius cui confertur sustentadam non sufficiat. quo casu permittitur aliud adhuc simplex beneficium sufficiens, dummodo vtrumque personalem residentiam non requirat, eadem conferri. Sed nõ moueamus hanc in præsentia quidem Camarinam. de qua præclare multa post D. Thomam Dominicus Soto li. 3. de instit. & iure. quæst. 6. art. 3. nostrique DD. ad c. de multa. s. de præbend. narrat Author fasciculi temporum, Anno Christi 1238. vehementer solemnẽ Parisiis habitam fuisse disputationem contra pluralitatem beneficiorum, ibique per sanctos doctores determinatum fuisse, Neminem sine periculo peccati mortalis posse tenere duo beneficia quorum alterum sufficeret ad vitam sustentadam; quosdam vero qui secus opinati contrarium fecissent, diuinæ iustitiæ flagello diuersis in locis horribiliter punitos. Cuius rei meminerunt & Chronica Francorum, & liber primus Apum Thomæ Cantipratenensis cap. 19. & Iacobus Meierus lib. 8. Annalium flandriæ, & nouissime Arnoldus Pontacus in sua Chronographia sub Pontificatu Gregorij noni harum Decretalium auctoris, ad eundem annum 1238. Sed horum factis; ad vltiora tandem pergamus.

Ait Pont. in *Turonensi Concilio.* de quo diximus in Proœmio nostro ex Concilio Lateranensi sub Alexandro III. & ex c. maioribus. s. de præ.

59
*Parisiensis
Doctorem de
beneficiorum
pluralitate
definitio.*

de præbend. ne quid otiosè nunc repetamus.

Ait Pont. *In supplemento textus integri;* Sunt enim quidam qui præbendæ suæ cedunt & iuri renunciant, vt maiorem præbendam obtineant vel ex hoc certam summam pecuniæ consequantur: quod quidem honestati est contrarium, & simoniacâ proculdubio continet prauitatem. hætenus illud supplementû. quod seruit nobis non solùm ad intelligendum quanam vel qualis fuerit pactio de qua loquitur contextus reliquus, verum etiam ad perspiciendam permutationis beneficialis inhonestatem quantûlibet alia pactio pecuniaria nulla prorsus interueniat sed ad acceptandum beneficium aliud maius (quod aliunde fortassis offertur vacans) ea fiat resignatio. nam dum necessitas ad beneficium resignandum compellit (eo quod plura simul haberi temerique nequeant beneficia secundum ea quæ paulò superius breuissimè diximus) resignatio talis in manus ordinarij Collatoris fieri meritò debebat simpliciter, neq; permutationibus istis gratificatoriis esset indulgendum; prout ex variarum quæstionum superius disputatarum decisione patuit. quas quidem quæstiones & hæc de maioribus præbendis obtinendis clausula non nihil illustrat, quatenus videlicet inhonestû dicitur esse propterea præbendas minores ex causa permutationis missas facere; cum potius essent simpliciter (vti modò dicebatur) apud ordinarios resignandæ; vt pote quorum est pro sua religione suoque iudicio conferre præbendas, & non

60

Permutare beneficia, etiam sine pacto, inhonestum esse.